

* *

Цѣль день той размишлява
И въ цифритъ се взира, —
Раздѣля, умножава,
Изважда и събира . . .

* *
*

Цѣль день гущероокій
И жабоногий Лѣви
За аджио бърбори,
За лихви бръщолъви . . .

* *
*

И лъга си да спи
Отъ себе недоволенъ, —
И пакъ брой пари
Въ сѣня си безпокоенъ . . . —

* *

Два призрака го дърпатъ . . .
Единия му вика: —
— „Труди се! Днитъ хвъркатъ! —“
А другий: — „Стига! . Стига! .“

XXV.

Ex nihilo nihil.

Когато доде день
Отъ вази да се раздѣлж,
И въ гроба черъ, студень,
Товаръ отъ мжки да свалж, —

Приятели дражайши,
Тозъ *Ешигафъ* ми напишете:
„— Тукъ спи Пъвецъ сладчайший,
То-есть, шумътъ на вѣтроветъ! . „
